

ordfører kan være til stede. Sådan kan vi alle sammen jo have det.

Jeg synes, det er en lidt tankevækkende diskussion, vi har haft, for jeg kan se, at vi har begået nogle fejlgreb. Hvis nu vi i stedet havde kaldt beslutningsforslaget den individuelle erhvervsuddannelse, så tror jeg, vi var kommet meget længere, for der er jo ingen tvivl om, at den meget, meget store optagethed, der er både i regeringen og hos Venstres ordfører af erhvervsuddannelserne, gør, at vi på en helt anderledes måde ville have kunnet sparke døre ind for at sikre anderledes uddannelsesmåder og en langt mere individuel måde for den jo i virkeligheden ganske lille målgruppe, som vi interesserer os for med det her forslag.

Når det er meget svært at forstå den modtagelse, forslaget får, så er det jo, fordi vi synes, at den mangfoldighed, der er blandt unge, og den store forskellighed, der er, støder mod en tilsyneladende opfattelse af, at unge i enhver forstand renskurede, flinke og pligtopfyldende vandrer hen til en erhvervsuddannelse for at gennemføre den, eller at noget, der er individuelt tilrettelagt, og som har et andet formål end det strikt kompetencegivende eller direkte kompetencegivende, vil være særlig attraktivt.

Der synes jeg, at argumentationen imod forslaget ikke rigtig kan bestemme sig. Den kan ikke bestemme sig til, om det vil være for attraktivt, hvis man kan få tilrettelagt noget, der er individuelt, og som har et uddannelsesmål, eller om det er for forkert og for vildledende og derfor bør afskrække de unge.

Når vi havde håbet, at det gjorde en forskel at gennearbejde de overvejelser, vi har gjort, så er det jo en kombination af flere iagttagelser af regeringens politik.

For det første fremhæver regeringen ved enhver given lejlighed det helt afgørende i, at alle unge får en ungdomsuddannelse.

For det andet har regeringen givet en redegørelse om realkompetence, der i hvert fald på symbolplanet signalerer en åbenhed over for, at der kan være mange forskellige veje til at få en kompetence til videreuddannelse eller til et arbejdsliv.

Kl. 19.00

For det tredje – og ikke mindst – iagttagelsen af den meget store åbenhed, der er over for at finde nye veje til de erhvervsuddannelser, vi kender, men også til andre typer erhvervsuddannelser. Hvis man ser på den nye mesterlære, som der er fremsat lovforslag om, så må man si-

ge, at den jo i en vis forstand låner sin logik fra den fri ungdomsuddannelse, sådan som den var i gamle dage, fordi den i en direkte relation mellem elev og voksen gennemfører et uddannelsesforløb, som måske, måske ikke, kan lede frem til et grundforløbs faglige mål.

Det var selvfølgelig i det lys, vi havde forventet at få en anden modtagelse af forslaget, ikke som noget, der skulle konkurrere med erhvervsuddannelserne, ikke som noget, der skulle konkurrere med de gymnasiale uddannelser, men som en måde at få de sidste unge med på, dem, som har ganske, ganske vanskeligt ved at se sig selv i nogle af de uddannelsesforløb, vi har i dag, og give en indgang med merit, med adgang, med krav, med mål for den unge og for de voksne, som skulle sørge for, at forløbet rent faktisk havde fremdrift, at det ville være en mulighed, som kunne få flere med end dem, det ellers er målrettet til.

Jeg tror også, at de fleste i kredsen bag forslaget synes, det er mærkeligt at se 10. klasse skrevet ind i denne her sammenhæng, for vi har i hvert fald den opfattelse, at 10. klasse er noget, vi har et forlig om, noget, som vi ændrede på i fællesskab under den forrige regering. Derfor er det svært helt at forstå, hvordan 10. klasse kan stilles i stedet for det, som vi foreslår her som en individuel og fleksibel vej til at få enten en adgangs billet til arbejdsmarkedet, for det er der stadig unge der har brug for, eller at få en adgang og selvtilid til kompetencegivende uddannelse, som jo for det meget, meget store flertal er et selvfølgelig mål, fordi de også gerne vil have det fundament, der skal til for at kunne begå sig i arbejdslivet.

Derfor er det med skuffelse, at vi har hørt modtagelsen i dag, også en skuffelse over, at det bliver svært med debatten, når ordførere har været nødt til at vælge andre prioriteter.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det fru Majbrit Berlau som ordfører.

Majbrit Berlau (EL):

Jeg må også sige, at jeg var noget skuffet over denne her debat, skuffet over, at man så blankt fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti afviser en diskussion om noget, som vi ved faktisk har haft en effekt, i betragtning af det alvorlige problem, vi står over for i øjeblikket, at flere unge ikke får en uddannelse.